

BOSNA I HERCEGOVINA  
REPUBLIKA SRPSKA  
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE  
Broj: 11 0 U 016020 16 Uvp  
Banja Luka, 25.7.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antonić kao predsjednice vijeća, Smiljane Mrše i Edine Čupeljić članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Z. T. iz P., zastupanog po M. R., advokatu iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 15.01.2015. godine, tuženog Ministarstva ..., u predmetu utvrđenja statusa ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016020 15 U od 30.11.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj 25.7.2018. godine, donio je

## PRESUDU

Zahtjev se odbija.

## Obrazloženje

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke odbijena je tužba izjavljena protiv uvedno označenog akta tuženog, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja O. P. broj ... od 30.12.2009. godine. Tim rješenjem je u postupku prevođenja saglasno članu 32. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 59/08), ukinuto rješenje tog organa broj ... od 16.01.2006. godine, a kojim je tužiocu bio priznat status ratnog vojnog invalida (RVI) VI kategorije sa 60% invaliditeta po osnovu ranjavanja, sa pravom na ličnu invalidninu, te je odbijen zahtjev tužioca za priznavanje statusa RVI uz prestanak prava na ličnu invalidninu zaključno sa 31.12.2009. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da tužilac ne posjeduje valjanu medicinsku dokumentaciju iz perioda povređivanja, te da ne postoji kontinuitet liječenja kod tužioca, zbog čega nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 108. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca („Službeni glasnik RS“ broj 16/96 i 35/99, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), koji je važio u vrijeme donošenja rješenja Opštinskog ... B. broj ... od 19.6.1998. godine, kojim je tužiocu prvi put priznat status RVI VI kategorije kao i odredbom člana 84. stav 2., 3. i 4. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 55/07 – prečišćeni tekst, 59/08 i 118/09 u daljem tekstu ZPB) koji je važio u vrijeme donošenja prvostepenog rješenja (30.12.2009).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede propisa o postupku i povrede odredaba materijalnog prava. Ističe da se neposrednim pregledom tužioca moglo utvrditi da je on invalid i da je vojni invaliditet stekao kao učesnik rata vršeći vojne dužnosti za što je dostavljena raspoloživa dokumentacija (uvjerenje o ranjavanju tužioca od 10.3.1994. godine), nalaz oftalmologa i nalaz hirurga od 15.4.1998. godine). Dodaje da nedostatak medicinske dokumentacije nije njegova greška već greška bolnice u kojoj je liječen u periodu kada je ranjen, zbog čega on ne može snositi štetne posljedice zbog propusta domova zdravlja da čuvaju medicinsku dokumentaciju. Smatra da je trebalo poništiti osporeni akt i obavezati tuženog da u ponovljenom postupku angažuje ljekarsku komisiju koja će neposredno pregledati tužioca i dati svoj nalaz i mišljenje. Dodaje da je za donošenje rješenja po žalbi tuženom trebalo punih pet godina za koje vrijeme tužilac nije mogao da ostvari svoja prava. Predložio je da se pobijana presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je istakao da su navodi tužioca već cijenjeni od strane tuženog u osporenom aktu kao i od strane suda u pobijanoj presudi, pa je predložio da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog akta proizlazi da je u postupku po žalbi tužioca na prvostepeno rješenje od 30.12.2009. godine, proveden postupak u kojem je pribavljeno uvjerenje o ranjavanju od 07.4.1998. godine kojim se konstatuje da je tužilac ranjen 10.3.1994. godine kada je zadobio povrede grudnog koša i desnog oka; da je utvrđeno da u spisu nema medicinske dokumentacije o neposrednom zbrinjavanju posljedica ranjavanja, da je priložen nalaz oftalmologa od 15.9.1995. godine i od 28.10.1995. godine kojima se konstatuje desnostrana kratkovidost; da je priložen nalaz hirurga od 30.3.1998. godine kojim se konstatuje eksplozivno ranjavanje regije leđa sa stranim metalnim tijelom. Nakon toga je zatraženo od J.Z.U. D. z. P. – D., da dostavi medicinsku dokumentaciju o zbrinjavanju i liječenju tužioca, koja je odgovorila da ne raspolaže traženom medicinskom dokumentacijom jer da je osnovana 2000. godine, ali da bi se sva ratna dokumentacija trebala nalaziti u D.Z. B. P. koji je u ratnom periodu nosio naziv R. b. P.. Nakon navedenog je službenim putem od D.Z. B. P. zatražena medicinska dokumentacija, ali je isti dopisom od 03.01.2014. godine obavijestio organ da ne posjeduje dokumentaciju iz ratnog perioda te da je jedan protokol – upisnik pronađen i predat Tužilaštvu U.-S. K.. Nakon traženja od tog tužilaštva navedene dokumentacije isti je dopisom od 26.11.2014. godine konstatovao da je Ministarstvo ... U.-S. K. iz D. z. B. P. privremeno izuzelo protokol bolesnika (prijem pacijenata) u kojem su evidentirani primljeni pacijenti u vremenskom periodu od 09.10.1988. do 25.12.1992. godine, u kojem ne postoji evidencija o prijemu i liječenju tužioca. U navedenom postupku je ponovo zatražen nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije koja je nakon izvršenog vještačenja dala nalaz i mišljenje broj ... od 26.12.2014. godine, kojim se konstatuje da nema osnova za ocjenu vojnog invaliditeta po osnovu posljedica ranjavanja prema uvjerenju o ranjavanju, a što proizlazi iz priložene medicinske dokumentacije. Prihvatajući taj nalaz i mišljenje organ je zaključio da prvi nalaz koji ukazuje na posljedice ranjavanja datira iz devetog mjeseca 1995. godine – a to je nalaz oftalmologa i iz 1998. godine – nalaz hirurga, zbog čega ne postoji medicinska dokumentacija koja potiče iz vremena kada je rana povreda ili ozljeda zadobijena, kako je propisano članom 108. Zakona o pravima boraca.

Navedene razloge je prihvatio sud u pobijanoj presudi dodajući da je takvo zaključivanje pravilno jer da je i odredbama člana 84. stav 2., 3. i 4. ZPB, propisano da valjana medicinska dokumentacija iz perioda kada se desilo ranjavanje mora poticati iz vremena kada se to desilo, što u konkretnom slučaju nedostaje jer medicinska dokumentacija koja je priložena ne upućuje na kontinuitet medicinskog praćenja i liječenja posljedica ranjavanja. Te razloge prihvata ovaj Vrhovni sud jer su isti potpuni i jasni i u skladu su sa citiranim relevantnim odredbama koje su primjenjene prilikom donošenja prvostepenog i osporenog akta, zbog čega je pravilno tužiocu utvrđen prestanak statusa RVI. Razlozi koje tužilac navodi u zahtjevu da on ne može snositi štetne posljedice zbog toga što zdravstvene ustanove nisu sačuvale medicinsku dokumentaciju o zbrinjavanju i liječenju nakon ranjavanja ne mogu dovesti do drugačijeg rješavanja jer tužilac ne tvrdi niti dokazuje da se od posljedica ranjavanja kontinuirano liječio nakon 10.3.1994. godine, te o kakvim se posljedicama radi. Zbog nedostatka te dokumentacije nije bio ni neophodan pregled tužioca od strane drugostepene ljekarske komisije. U prilog ovakvom zaključivanju je i činjenica da uvjerenje o ranjavanju datira od 07.4.1998. godine, što je četiri godine od ranjavanja 10.3.1994. godine.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren razlog povrede iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija na osnovu odredbe stava 1. člana 40. ZUS jer nisu ostvareni razlozi za poništenje osporenog akta propisani članom 10. ZUS.

Zapisničar  
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća  
Vesna Antičić

Tačnost otpravka ovjerava  
Rukovodilac sudske pisarnice  
Amila Podrašćić